Епископ бихаћко-петровачки Сергије истакао је да је било какав повод довољан за појаву антисрпске хистерије и да се српском народу увијек изнова приписује нека кривица. Епископ наводи да је једина кривица Срба у томе што не одустају од себе, свог имена, вјере, језика, писма, историје и предака.

„Не судећи и не осуђујући ништа и никога, сем себе и својих слабости, остајем запањен антисрпском хистеријом за коју је, изгледа, потребан било какав повод, била то обична утакмица, суђење било коме за било шта или нешто сасвим треће“, наводи епископ Сергије.

Додаје, да дубоко погружен у душу националног бића, не може а да не призна: криви смо што јесмо!

„Криви смо када нас протјерују, када са завежљајем напустимо своја огњишта, када нас ’ослободиоци‘ ’ослободе‘ од нас самих, заузимајући наше њиве и ливаде, наше куће и окућнице, скрнавећи наша гробља и наше храмове“, наводи епископ.

Додаје, криви смо и кад нас прогоне, али смо криви и онда када останемо на свом огњишту, не тражећи милост од немилосних.

„Због такве кривице убијани смо и у једном и у другом случају, и у Првом и у Другом рату, небројено пута у посљедњих пет вјекова, али и неколико пута у последње три деценије. Нашу су кривицу наши душебрижници покушали опрати нашом крвљу, која је лила захваљујући џихадистичкој емпатији, НАТО бомбама, осиромашеном уранијуму, неоусташком милосрђу, оцјењује епископ Сергије.

Ипак, додаје он, наша кривица је остала, јер смо остали ми, па макар и у траговима, да свједочимо собом кривицу која нам се изнова приписује.

„Криви смо када проговоримо, када се усудимо тражити мрвицу правде за себе, али смо криви и онда када ћутимо, вјерујући да ће нас зло мимоићи. И тада смо криви, јер ми другачије, изгледа, не умијемо. Тако нам кажу, нудећи нам вјечну улогу кривца за све“, нагласио је епископ.

Криви смо, наставља он, што пишемо ћирилицу, па нам, ваљда, зато лупају табле са ћириличним натписима.

„Криви смо што смо остали православни, па нам зато руше и скрнаве цркве и манастире. Криви смо што говоримо српским језиком, па нам зато нуде туђе језике, увјеравајући нас да је сваки бољи, кориснији и љепши него наш„, сматра епископ Сергије.

Криви смо, додаје он, што се сматрамо Србима и што нисмо послушали Бењамина Калаја када нам је,“ономад, великодушно понудио босански национални идентитет, измишљајући га само због нас“.

„Криви смо јер нисмо заборавили наше претке, а требали смо се одрећи и себе и њих, не да бисмо били невини, већ да бисмо постали мање криви. У томе је наша кривица — не одустајемо од себе, од свог имена, вјере, језика, писма, историје, предака… Већ више од пет вјекова, обиљежени кривицом као крстом, распети лутамо кроз историју тражећи мјесто и вријеме за наш национални смирај. Не налазимо га ни данас, као што га нисмо налазили никада у историји„, рекао је епископ.

Гоњени и прогоњени, додаје он, остајемо своји, немајући у свијету ни брата ни пријатеља, већ само „налазећи утјеху у Христу распетом и васкрслом, који је, много прије нас, распет, јер је од оновремених судова оптужен да је крив“.

„Ако Господ није роптао, нећемо роптати ни ми, док чекамо наставак нашег националног распећа, пјевајући заједно са Светим Ђаконом Авакумом, гласно и радосно: ’Што нас прије разапнете, прије ћемо васкрснути!‘“, закључио је епископ Сергије.

(Епархија бихаћко-петровачка-ИН4С)